Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26478
Copyright: Admont, Benediktinerstift

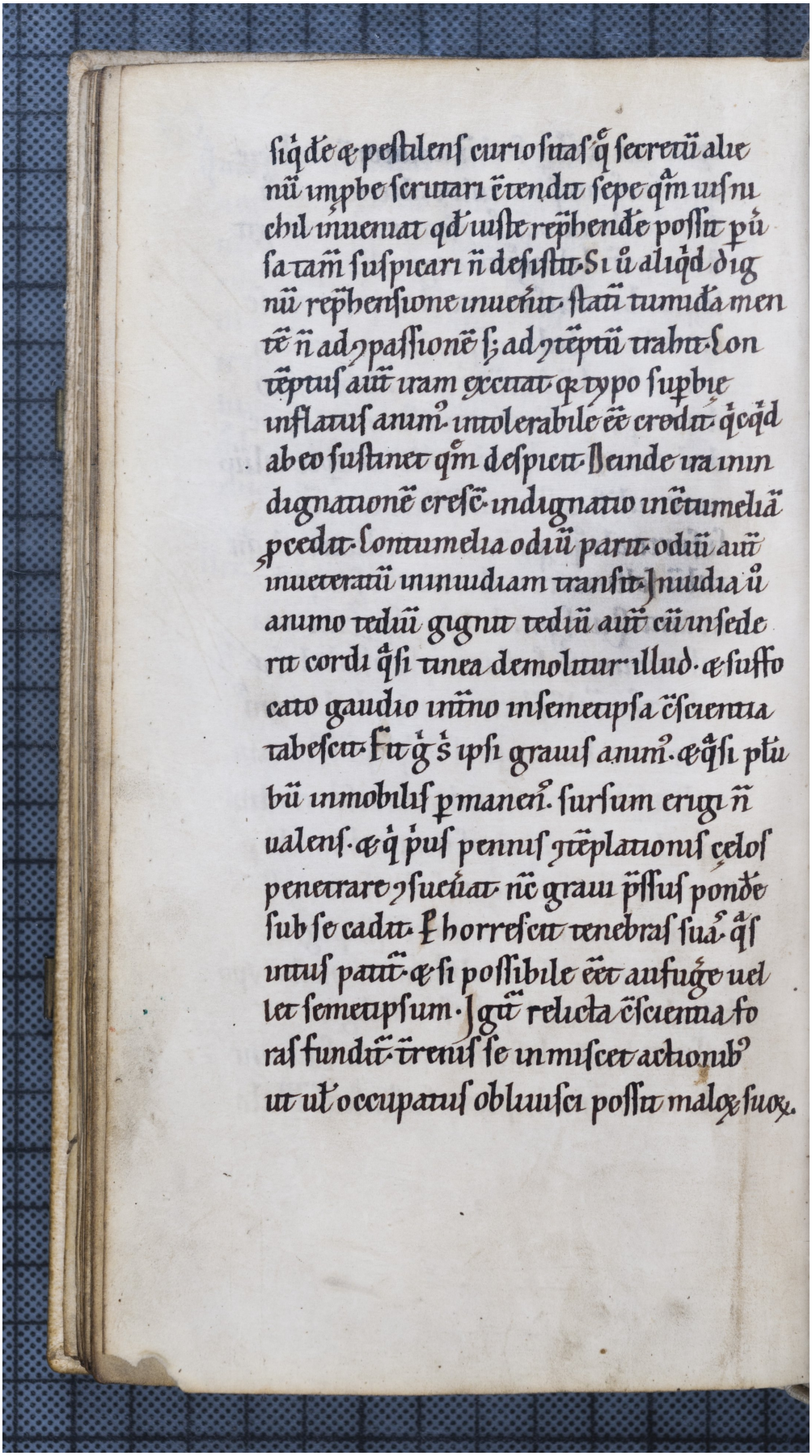

siq de æ pestilens curiosias q secretū alie
nū impbe scrutari ēt endit sepe qm uis nu
chil inuenat qd iuste rep̄hende possit pū
sa tam suspicari ñ desistit. Si ū aliqd dig
nū rep̄hensione inuenit statim tumida men
te ñ ad ꝯpassionē sz ad ꝯtēptū trahit. Con
tēptus autē iram excitat et typo supbie
inflatus animo intolerabile ēē credit q cqd
ab eo sustinet qm despicit. Inde ira inin
dignationē cresc. indignatio in ēt tumeliā
pcedit. Contumelia odiū parit. odiū autē
inueteratū in inuidiam transit. Inuidia ū
animo tedium gignit. tedium autē cū insede
rit cordi q si tinea demolitur illud. et suffo
cato gaudio intimo in semetipsa ēscientia
tabescit. Fit g s ipsi grauis animo. et q si plū
bū inmobilis p manen. sursum erigi ñ
ualens. et q pus pennis ꝯēplationis celos
penetrare ꝯsuetum nec grauī pressus pondē
sub se cadit. Et horrescit tenebras suas q si
intus patit. et si possibile ēet aufuge uel
let semetipsum. Igit relicta ēscientia fo
ras fundit. et ten̄ se inmiscet actionib
ut ut occupatus obliuisci possit malos suos.